

11 Μαρτίου, 1994

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 28 ΚΑΙ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΠΠΑΡΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 267/93)

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Ένσταση επί πίνακα διοριστέων — Η ένσταση του εδ. 11 του Άρθρου 28B του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου (Ν.10/69) δεν αποτελεί προϋπόθεση για να προσβληθεί η πράξη με προσφυγή.

5

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Πρακτική — Δεν επιτρέπεται στον αιτητή να επιδοκιμάζει και αποδοκιμάζει ταυτόχρονα το ίδιο στοιχείο που επικαλείται (doctrine of approbation and reprobatation).

10

Διοικητική Πράξη — Βεβαιωτική — Εκδίδεται χωρίς έρευνα νέων στοιχείων και επιβεβαιώνει προηγούμενη απόφαση.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προθεσμία καταχώρησής της βάσει του Άρθρου 146.3 του Συντάγματος — Έναρξη — Η πλήρης γνώση της πράξης ενεργοποιεί την προθεσμία των 75 ημερών.

15

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την νομιμότητα της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία απέρριψαν αίτημα του αιτητή, για επανεξέταση της απόφασής τους, να τον διαγράψουν από τον πίνακα διοριστέων.

20

Οι Καθ' ων η αίτηση πρόβαλαν τρεις προδικαστικές ενστάσεις:

- α) Ο αιτητής δεν είχε έννομο συμφέρον επειδή δεν είχε προσβάλει με ένσταση την ανάρτηση των πινάκων όπως προβλέπει το εδ. 11 του Άρθρου 28B του Νόμου.
- 5 β) Η προσφυγή ήταν εκπρόθεσμη γιατί καταχωρήθηκε πολλούς μήνες μετά την ανάρτηση των πινάκων.
- γ) Η προσβληθείσα απόφαση ήταν επιβεβαιωτική της προηγούμενης απόφασης, που είχε ληφθεί για διαγραφή του αιτητή από τους πίνακες διοριστέων.
- 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

- 15 1) Η διάταξη του εδ. 11 του Άρθρου 28B του Περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου, (Ν.10/69) δεν επιβάλλει υποχρέωση υποβολής ένστασης. Χρησιμοποιεί το ρήμα “μπορεί” (ο θιγόμενος). Άρα έχει μόνο το δικαίωμα και όχι την υποχρέωση προβολής ένστασης, η οποία δεν αποτελεί προϋπόθεση
- 20 προβολής της πράξης, που επηρεάζει το έννομο συμφέρον του αιτητή, να ζητήσει θεραπεία από το ακυρωτικό δικαστήριο.
- 25 2) Δεν μπορεί να επιτραπεί στον αιτητή να επιδοκιμάζει και αποδοκιμάζει ταυτόχρονα το ίδιο στοιχείο που επικαλείται (doctrine of approbation and reprobation).
- 30 3) Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι βεβαιωτική. Η επιστολή της 5/11/92 δεν έθεσε στοιχεία υπόψη της Επιτροπής. Και είναι φανερό από τα τηρηθέντα πρακτικά πως δεν υπάρχει επανεξέταση από την οποία προήλθε νέα κρίση. Εκτός φυσικά αν αναμενόταν από την Επιτροπή να εξετάσει, έτσι εντελώς αφηρημένα, τα “σοβαρά οικογενειακά προβλήματα” του αιτητή που ο ίδιος για λόγους που θα γνωρίζει καλύτερα, δεν φρόντισε να εξειδικεύσει. Ιδιαίτερα αν επρόκειτο για το θέμα της υγείας της μητέρας του. Όμως μια τέτοια προσέγγιση θα καθιστούσε το έργο της Επιτροπής ανέφικτο.
- 35 4) Για να απαντηθεί το ερώτημα του εμπρόθεσμου ή όχι της προσφυγής, θα θεωρηθεί σαν αφετηρία της προθεσμίας, όχι η ανάρτηση των πινάκων, αλλά το πιο ευνοϊκό για τον αιτητή ενδεχόμενο, δηλαδή ο χρόνος κατά τον οποίο είχε πλήρη γνώση της απόφασης της 31/7/92.
- 40

Από την επιστολή του αιτητή προς την Ε.Ε.Υ. ημερ. 5/11/92 προκύπτει σαφής και πλήρης γνώση της εν λόγω πράξης τουλάχιστον από την ημερομηνία εκείνη. Επομένως προσβάλλεται εκπρόθεσμα η επίδικη πράξη γιατί από τις 5/11/92, που ο αιτητής απέκτησε πλήρη γνώση, μέχρι την κατάθεση της αίτησης, παρήλθε χρονικό διάστημα πολύ μεγαλύτερο της συνταγματικής προθεσμίας.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Σαββίδης ν. Δημοκρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 249,

Ραφαίου ν. Republic (1982) 3 C.L.R. 103,

15

Kritiotis ν. The Municipality of Paphos (1986) 3 C.L.R. 322,

Νεοφύτου ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 3487.

20

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία διέγραψαν τον αιτητή από τους πίνακες διοριστέων για το σχολικό έτος 1992-1993.

25

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή,

Ε. Λοιζίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

30

Cur. adv. vult.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ο αιτητής είναι καθηγητής των Φυσιογνωστικών. Η απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (εφεξής η Ε.Ε.Υ. ή Επιτροπή) να τον διαγράψει από τους πίνακες διοριστέων για το σχολικό έτος 1992-1993 σε σχέση με διαδικασία πλήρωσης κενών θέσεων στη δημόσια εκπαιδευτική υπηρεσία τον ώθησε να καταχωρήσει την υπό κρίση προσφυγή. Στρέφεται βεβαίως κατά της νομιμότητας της απόφασης, επιζητώντας την ανύρωσή της.

40

Με τη χρονολογική τους σειρά τα γεγονότα εξελίχθηκαν ως εξής: Το όνομα του αιτητή είχε περιληφθεί, ύστερα από διάβημά του, στους καταλόγους διοριστέων. Στις 31/3/92 ειδοποιήθηκε

εγγράφως από την Επιτροπή να προσέλθει σε προσωπική συνέντευξη στις 22/4/92. Παρατηρώ ότι η εξέχουσα σημασία της συνέντευξης μπορεί να διαπιστωθεί ρίχνοντας ένα βλέμμα στις διατάξεις του άρθρου 28 Γ(2)(β) του περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου (Ν.10/69) όπως τροποποιήθηκε. [(Σχετικό είναι το άρθρο 3 του τροποποιητικού νόμου (αριθ. 4) 180/87 καθώς επίσης το άρθρο 3 του (Ν. 151/91)]. Η καταλληλότητα υποψηφίου για διορισμό κρίνεται κατά τη συνέντευξη. Η ειδοποίηση επέστησε την προσοχή του αιτητή στις συνέπειες της τυχόν μη προσέλευσής του.

10

Ακολούθησε δεύτερη επιστολή στις 4/5/92. Παρόλο που ο αιτητής δεν είχε καμιά επαφή, η Επιτροπή του ζήτησε να επικοινωνήσει το ταχύτερο με τον Γραμματέα της, του οποίου έδωσε τον αριθμό τηλεφώνου, έτσι ώστε να διευθετηθεί συνέντευξη προ της 15/5/92. Παράλληλα η Επιτροπή κατέστησε πάλιν σαφές ότι η έλλειψη εκδήλωσης ενδιαφέροντος από μέρους του αιτητή θα είχε ως αποτέλεσμα τη διαγραφή του ονόματός του από τις λίστες. Τέλος παρακλήθηκε να πληροφορήσει την Ε.Ε.Υ. αν έπαυσε να ενδιαφέρεται για διορισμό. Για τη δεύτερη αυτή επιστολή υπάρχει ταχυδρομική ειδοποίηση παραλαβής της, η οποία φέρει την υπογραφή του αιτητή.

15

20

Στις 31/7/92 η Ε.Ε.Υ. διέγραψε τον αιτητή, όπως και όσους παρέλειψαν να πάνε στην ορισθείσα συνέντευξη. Οι αναθεωρημένοι πίνακες διοριστέων αναρτήθηκαν στα γραφεία της Ε.Ε.Υ. στις 10/8/92. Ο αιτητής έδειξε ενδιαφέρον πολύ αργότερα. Πέρασαν 6 περίπου μήνες από τη δεύτερη επιστολή της Επιτροπής.

25

Στις 5/11/92 ο αιτητής δικαιολόγησε την παράλειψή του να παρευρεθεί σε συνέντευξη αναφέροντας απλά, χωρίς καμιά διασάφηση, ότι αντιμετώπιζε σοβαρά οικογενειακά προβλήματα (παράρτημα ΣΤ). Η μόνη διευκρίνηση επί του προκειμένου - και αυτή προήλθε από το δικηγόρο του στην αγόρευσή του - είναι ότι ασθενούσε σοβαρά η μητέρα του που διέμενε σε άλλη επαρχία, και είχε ανάγκη φροντίδας. Αναρωτιέται κανείς τι τον εμπόδιζε να πληροφορήσει από τότε την Επιτροπή γιαυτό που του συνέβαινε. Η άλλη δικαιολογία που πρόβαλε είναι ότι στην τελευταία επιστολή της η Ε.Ε.Υ. δεν του έταξε χρόνο να απαντήσει κατά πόσον διατηρεί το ενδιαφέρον του για διορισμό. Έτσι ζήτησε να διευθετηθεί νέα συνέντευξη, γιατί το εξέλαβε ότι το ζήτημα έμεινε ανοικτό.

30

35

40

Το θέμα απασχόλησε την Επιτροπή σε συνεδρία που είχε την 10/12/92. Αποφάσισε όμως ότι δεν είναι δυνατό να αποδεχθεί το αίτημά του (παράρτημα Ζ). Και ενημέρωσε σχετικά τον αιτητή με

την επιστολή της 28/12/92 (παράρτημα Η).

Με απασχόλησε - άνκαι δεν έχει εγερθεί - θέμα κατά πόσον ο αιτητής έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει τον πίνακα διοριστέων αφού έμαθε για τη μη συμπερίληψή του. Η ελληνική θέση, όπως εκφράζεται στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας 1929-1959, σελ. 263, είναι θετική. Την υιοθετώ. 5

“Έχει έννομον συμφέρον προς προσβολήν πίνακος ή πράξεως προαγωγής ετέρων ως και της σχετικής παραλείψεως αυτού ο υπάλληλος ο κεκτημένος τα νόμιμα προς προαγωγήν προσόντα και παραληφθείς εκ τούτων.” 10

Πρέπει στο σημείο αυτό να αναφερθεί ότι η καθ' ής έθιξε ζήτημα έννομου συμφέροντος, αλλά από άλλη οπτική γωνία. Λέχθηκε ότι εφόσον ο αιτητής δεν υπέβαλε ένσταση μέσα σε 15 μέρες από την ανάρτηση των πινάκων του 1992, τον Αύγουστο του ίδιου χρόνου, όπως προβλέπει το εδ. 11 του άρθρου 28 Β του νόμου, ο αιτητής δεν έχει έννομο συμφέρον. Κατά την άποψή μου η διάταξη δεν επιβάλλει υποχρέωση υποβολής ένστασης. Χρησιμοποιεί το ρήμα “μπορεί” (ο θιγόμενος). Άρα έχει μόνο το δικαίωμα προβολής ένστασης, η οποία δεν αποτελεί προϋπόθεση προσβολής της πράξης, που επηρεάζει το έννομο συμφέρον του αιτητή να ζητήσει θεραπεία από το ακυρωτικό δικαστήριο. 20

Είναι όμως και δύο άλλες προδικαστικές ενστάσεις. Οποιαδήποτε και αν επιτύχει αποτελεί κώλυμα για την εξέταση της ουσίας γιατί οδηγεί σε απόρριψη της προσφυγής. Η πρώτη είναι ότι η αίτηση είναι εκπρόθεσμη. Ο λόγος είναι, κατά την εισήγηση των καθόν, ότι η προσφυγή δεν καταχωρήθηκε μέσα στη συνταγματική προθεσμία των 75 ημερών από την ανάρτηση των πινάκων στις 10/8/92. Ας σημειωθεί ότι κατατέθηκε στις 12/3/93. Δεύτερο, η προσβαλλόμενη απόφαση στην ουσία επαναλαμβάνει χωρίς νέα έρευνα το περιεχόμενο της προηγούμενης. Είναι πράξη επιβεβαιωτική που δεν μπορεί να προσβληθεί. 25 30 35

Η αντίκρουση της πρώτης ένστασης στηρίζεται στην εισήγηση ότι η Ε.Ε.Υ. συνεδρίασε τη 10/12/92 για να εξετάσει τους λόγους που προβάλλει ο αιτητής με την επιστολή της 5/11/92. Αποτέλεσμα της επανεξέτασης ήταν η νέα απόφαση που κοινοποιήθηκε με την επιστολή της 28/12/92. Αυτή ήταν και η τελευταία εκτελεστή πράξη που προσβλήθηκε εμπρόθεσμα (28/12/92-12/3/93). 40

Ας σημειωθεί ότι ο συνήγορος του αιτητή υποστήριξε ότι η Επι-

τροπή όφειλε να εξετάσει τους λόγους για τους οποίους δεν προσήλθε ο αιτητής σύμφωνα με προϋπάρχουσα γνωμάτευση που έδωσε στο προκείμενο το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα (παράρτημα Δ ημερ. 13/4/88) και αν “δικαιολογημένα δεν προσήλθε”.

5 Προηγουμένως όμως ο συνήγορος χαρακτήρισε την ίδια γνωμάτευση σαν παράνομη. Δεν μπορεί να επιτραπεί στον αιτητή να επιδοκιμάζει και αποδοκιμάζει ταυτόχρονα το ίδιο στοιχείο που επικαλείται (doctrine of approbation and reprobation). Βλέπε **Σαββίδης ν. Δημοκρατίας** (1993) 3 Α.Α.Δ. 249.

10

Ανεξάρτητα όμως από τα πιο πάνω, η επιστολή της 5/11/92 δεν έθεσε στοιχεία υπόψη της Επιτροπής. Και είναι φανερό από τα τηρηθέντα πρακτικά πως δεν υπάρχει επανεξέταση από την οποία προσήλθε νέα κρίση. Εκτός φυσικά αν αναμενόταν από την Επι-

15 τροπή να εξετάσει, έτσι εντελώς αφηρημένα, τα “σοβαρά οικογενειακά προβλήματα” του αιτητή που ο ίδιος, για λόγους που θα γνωρίζει καλύτερα, δεν φρόντισε να εξειδικεύσει. Ιδιαίτερα αν επρόκειτο για το θέμα της υγείας της μητέρας του. Όμως μια τέτοια προσέγγιση θα καθιστούσε το έργο της Επιτροπής ανέφικτο.

20

Για να απαντηθεί το ερώτημα θα θεωρήσω σαν αφετηρία της προθεσμίας όχι την ανάρτηση των πινάκων, αλλά το πιό ευνοϊκό για τον αιτητή ενδεχόμενο, δηλαδή, το χρόνο κατά τον οποίο είχε πλήρη γνώση της απόφασης της 31/7/92 (βλέπε άρθρ. 146.3 του συντάγματος). Για το θέμα της γνώσης ο Κυριακόπουλος “Ελληνικόν Διοικητικόν Δίκαιον” 4η έκδοση, τόμος Γ’ σελ. 131 αναφέρει:

25

“Από της γνώσεως της πράξεως παρά του προσφεύγοντος αρχεται η προθεσμία προκειμένου περί πράξεων, δι’ άς δεν επιβάλλεται δημοσίευσις ή κοινοποιήσις. Η γνώσις της πράξεως δέον να είναι πλήρης και να προκύπτη κυρίως εκ των εν τω φακέλω της υποθέσεως στοιχείων· αρκεί όμως να συνάγεται ασφαλώς εκ της φύσεως και των συντρεχουσών εν τη συγκεκριμένη περιπτώσει συνθηκών. Η πλήρης γνώσις πρέπει να είναι αποδεδειγμένη και δεν αρκεί να είναι πλασματική.”

35

Και ο Θ. Τσάτσος “Η αίτησις ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου του Επικρατείας” 3η έκδοση, σελ. 74:

40

“Πλήρης όμως γνώσις δύναται να τεκμαρθή εκ δηλώσεως ή εξ ενεργείας του ενδιαφερομένου, αίτινες προϋποθέτουν ταύτην. Ούτως ίδια εξ υποβολής αιτήσεως θεραπείας διαλαμβανούσης όλα τα ελαττώματα της προσβαλλομένης πράξεως ή παραλείψεως. Τούτο δε και εις ήν έτι περιπτώσιν η αίτησις θεραπείας υπο-

γράφεται παρά δικηγόρου και ουχί παρ' αυτού του ενδιαφερομένου, καθ' ότι εκ της τοιαύτης υπογραφής τεκμαίρεται υπάρχουσα εντολή.”

Βλέπε επίσης *Παπαϊωάννου ν. Δημοκρατίας* (1982) 3 Α.Α.Δ. 103, 108, 5
Κρητιώτης ν. Δήμου Πάφου και Άλλων (1986) 3 Α.Α.Δ. 322, 346 και
Νεοφύτων ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 3487.

Από την επιστολή του αιτητή προς την Ε.Ε.Υ. ημερ. 5/11/92 προκύπτει σαφής και πλήρης γνώση της εν λόγω πράξης τουλάχιστον από την ημερομηνία εκείνη. Επομένως προσβάλλεται εκπρόθεσμα η επίδικη πράξη γιατί από τις 5/11/92, που ο αιτητής απέκτησε πλήρη γνώση, μέχρι την κατάθεση της αίτησης, παρήλθε χρονικό διάστημα πολύ μεγαλύτερο της συνταγματικής προθεσμίας. Συνεπώς η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί οποιοδήποτε άλλο ζήτημα. Τα έξοδα της προσφυγής επιδικάζονται σε βάρος του αιτητή. 10 15

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα σε βάρος του αιτητή.